



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1048

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 octombrie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 421 din 28 septembrie 2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri în vederea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	2-7	145. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2022 privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 350 de unități de învățământ preuniversitar de stat	9-10
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
144. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	8-9	146. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	10-11
		147. — Ordonanță de urgență privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2017 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului	11-13
		1.310. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2022 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. MARFĂ” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 421**

din 28 septembrie 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri în vederea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri în vederea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.

2. Obiecția a fost formulată de Președintele României în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost transmisă cu Adresa nr. CP1/1.157 din 21 iulie 2022, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.894 din 21 iulie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.872A/2022.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, autorul acesteia formulează două critici de neconstituționalitate referitoare, în esență, la încălcarea principiului legalității și al securității juridice, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, și a principiului bicameralismului, reflectat în art. 61 alin. (2) și art. 75 din Legea fundamentală.

4. Se arată, în prealabil, că legea criticată a fost inițiată cu scopul precis determinat și limitat de a reglementa o serie de măsuri pentru accelerarea și finalizarea procedurilor administrative de soluționare a cererilor de acordare a compensațiilor cetățenilor români, formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003.

5. Propunerea legislativă a fost adoptată tacit de Senat la data de 20 septembrie 2021, prin depășirea termenului de adoptare prevăzut de art. 75 alin. (2) teza a treia din Constituție.

6. Camera Deputaților a adoptat definitiv legea, însă, față de forma sa inițială și cea adoptată de Senat, aceasta cuprinde un număr de 36 de amendamente admise în urma raportului comun al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și al Comisiei juridice. Printre aceste modificări se numără și două intervenții asupra a două acte normative străine de obiectul legii astfel adoptate, intervenții ce se reflectă în art. 12, referitor la Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, și în art. 13, referitor la Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime.

7. Or, domeniul de reglementare al legii criticate îl reprezintă acordarea compensațiilor cetățenilor români și acesta nu are nicio legătură cu obiectul de reglementare al Legii nr. 24/2007, care vizează administrarea spațiilor verzi, sau al Legii nr. 256/2018, referitor la diferite operațiuni petroliere, ceea ce contravine atât normelor de tehnică legislativă — art. 14 intitulat *Unicitatea reglementării în materie* din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cât și jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, care a arătat că un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit de acest act (Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019, paragraful 44). Curtea a arătat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, legiuitorul a impus prin intermediul acestora o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, referitoare inclusiv la conținutul și forma juridică adecvate, criterii a căror respectare este necesară pentru sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației. Respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. Nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității juridice (deciziile nr. 732 din 16 decembrie 2014 și nr. 30 din 27 ianuarie 2016).

8. Având în vedere aceste argumente, autorul sesizării consideră că, prin modificările și completările care nu se circumscriu reglementărilor avute în vedere de prima Cameră sesizată, identică cu forma inițiatorului, modificări care au extins sfera de reglementare și au denaturat scopul și domeniul de aplicare ale legii, a fost încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție în dimensiunea sa referitoare la previzibilitatea legii și la principiul securității juridice.

9. Aceleași modificări aduse legii de Camera decizională determină, pe de altă parte, și nesocotirea principiului bicameralismului, întemeiat pe art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție și dezvoltat printr-o solidă și constantă jurisprudență a Curții Constituționale. Potrivit acesteia, trebuie avute în vedere o serie de elemente/criterii semnificative mai degrabă în dimensiunea lor calitativă, de substanță, și nu cantitativă, pentru a se putea determina cazurile în care se încalcă principiul bicameralismului: a) scopul inițial al legii; b) existența unor deosebiri majore de conținut juridic între cele două forme adoptate de cele două Camere ale Parlamentului; c) existența unei configurații semnificativ diferite între cele două forme. Curtea a mai arătat că principiul bicameralismului nu interzice Camerei decizionale să aducă modificări și completări propunerii legislative, însă aceasta nu poate modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (deciziile nr. 710 din 6 mai 2009, nr. 413 din 14 aprilie 2010, nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012, nr. 624 din 26 octombrie 2016, nr. 62 din 13 februarie 2018 și nr. 3 din 13 ianuarie 2021).

10. Cu privire la scopul inițial al propunerii legislative, autorul sesizării susține, în considerarea elementelor de identificare a principiului bicameralismului trasate în jurisprudența în materie a Curții, că acesta era clar determinat și limitat la deblocarea unor situații privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români, ceea ce a justificat necesitatea intervenției asupra Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003.

11. Cât privește existența unor deosebiri majore și substanțiale de conținut între cele două forme adoptate de fiecare Cameră parlamentară, aceasta este demonstrată, sub aspect cantitativ, de cele peste 30 de amendamente adoptate în Camera Deputaților, iar sub aspect calitativ se remarcă deosebirile substanțiale referitoare la reglementarea, prin art. 12 și 13 din legea criticată, a unor măsuri cu un impact semnificativ în două noi domenii de legiferare. Astfel, prin modificarea art. 18 alin. (6) din Legea nr. 24/2007 este extinsă sfera de aplicare a normei care prevede, în mod excepțional, posibilitatea schimbării destinației unor spații verzi pentru realizarea unor lucrări, iar prin modificările aduse Legii nr. 256/2018 sunt devansate unele termene din această lege referitoare la exploatarea offshore pentru modificarea regimului de redevențe și a regimului fiscal specific aplicabil activităților de explorare, dezvoltare, exploatare și abandonare.

12. Cât privește al treilea element, referitor la configurația semnificativ diferită între cele două forme adoptate, se arată că forma adoptată de Camera Deputaților conține articole suplimentare față de forma inițială, identică cu cea adoptată tacit de Senat, normele nou-introduse neavând nicio conexiune cu obiectul inițial de reglementare, dar având un impact deosebit asupra celor două noi domenii. Or, Curtea a reținut că prin modificări și completări care nu se circumscriu reglementărilor avute în vedere de prima Cameră sesizată sau prin extinderea sferei de reglementare a legii și modificarea scopului și domeniului său de aplicare se conferă legii o nouă structură și configurație, diferită de forma adoptată de prima Cameră sesizată — Senatul (Decizia nr. 100 din 17 februarie 2021, paragraful 32).

13. În concluzie, întrucât legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului, prevăzut de art. 61 alin. (2) din Legea fundamentală, se solicită Curții Constituționale admiterea sesizării și constatarea neconstituționalității legii, în ansamblul său.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost

comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

15. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 6.307 din 19 august 2022, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată.

16. În acest sens arată că sunt întemeiate criticile privind încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, invocate din perspectiva exigențelor de calitate a legii. Astfel, legea adoptată de Camera Deputaților cuprinde două noi intervenții față de forma adoptată de Senat, care se rezuma doar la adoptarea unor măsuri în vederea accelerării procesului de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003. Aceste intervenții vizează două acte normative cu domenii de reglementare total diferite de obiectul inițial al propunerii legislative — Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților și Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime —, ceea ce contravine normelor de tehnică legislativă cuprinse în art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, norme care, potrivit jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, se impun în mod obligatoriu din perspectiva principiului legalității și al statului de drept, principii consfințite de art. 1 alin. (5) și, respectiv, art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală (deciziile nr. 104 din 6 martie 2018, nr. 901 din 17 iunie 2009, nr. 783 din 26 septembrie 2012 și nr. 26 din 18 ianuarie 2012).

17. În plus, prin intervenția Camerei Deputaților a rezultat reglementarea printr-un singur act normativ asupra a două materii care nu sunt conexe și care vizează scopuri diferite de cel al proiectului de lege în forma sa inițială, ceea ce încalcă principiul unicității reglementării în materie, prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, reprezentând, prin urmare, o nouă nesocotire a art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. În ceea ce privește principiul bicameralismului, prevăzut de art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, se apreciază, în lumina jurisprudenței în materie a Curții Constituționale și pe baza unui examen comparativ între cele două forme adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, că forma finală a legii, prin extinderea domeniilor de reglementare la cele specifice Legii nr. 24/2007 și Legii nr. 256/2018, se îndepărtează în mod radical și fără nicio justificare obiectivă de la scopul final și filosofia inițială ale legii, motiv pentru care Guvernul consideră că și acest principiu a fost încălcat.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la sesizarea de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind stabilirea unor măsuri în vederea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a

acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.

21. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției formulate sunt cele ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul securității juridice și al legalității, în componența referitoare la exigențele de calitate a legii, ale art. 61 alin. (2) și ale art. 75, cu referire la principiul bicameralismului.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

22. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate.

23. Legea supusă controlului a fost adoptată în mod tacit de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, în data de 20 septembrie 2021 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în data de 29 iunie 2022, fiind trimisă la promulgare în data de 4 iulie 2022.

24. În data de 21 iulie 2022, Președintele României — subiect de drept expres menționat de art. 146 lit. a) din Constituție — a formulat prezenta sesizare de neconstituționalitate, cu respectarea termenului de sesizare [respectiv în interiorul termenului de 20 de zile prevăzut de art. 77 alin. (1) din Legea fundamentală pentru promulgarea legii].

25. În concluzie, se constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate sub aspectul celor trei elemente mai sus menționate, necesar a fi respectate pentru legala investire a Curții Constituționale cu soluționarea prezentei cereri.

(2) Fișa legislativă a actului normativ criticat

26. Inițiativa legislativă, având același titlu cu cel al legii trimise la promulgare și supuse controlului de constituționalitate, face parte din categoria legilor ordinare și a fost adoptată de Senat — în calitate de primă Cameră sesizată — prin trecerea termenului de 45 de zile pentru adoptarea tacită, prevăzut de art. 75 alin. (2) din Constituție. Conform aceleiași fișe legislative, au fost atașate avizul Consiliului Economic și Social (favorabil), precum și avizul Consiliului Legislativ (negativ). În procedura legislativă din cadrul Camerei Deputaților s-au primit avizul Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale (nefavorabil), avizul Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii publice (favorabil) și avizul Comisiei pentru administrație publică și amenajarea teritoriului (favorabil). Comisiile sesizate în fond — Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia juridică, de disciplină și imunități — au depus, după amânări succesive, un raport comun, favorabil, structurat în anexa nr. 1 — 25 de amendamente admise și anexa nr. 2 — 25 de amendamente respinse. Camera Deputaților a adoptat definitiv legea în data de 29 iunie 2022, cu 224 de voturi pentru, 45 de voturi contra și 12 abțineri.

(3) Soluțiile legislative preconizate

27. Potrivit expunerii de motive ce însoțește proiectul de act normativ, acesta urmărește accelerarea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor de despăgubire formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, pe fondul trenării soluționării acestora de către comisiile județene competente și al lipsei unei metodologii unitare de stabilire a valorii despăgubirilor acordate pentru anumite categorii de bunuri. Prin urmare, noile soluții legislative propun, în esență, ca toate cererile nesoluționate de către comisiile județene și cea a municipiului București să fie transmise Autorității Naționale

pentru Restituirea Proprietăților (denumită în continuare ANRP), urmând ca acestea să fie soluționate în maximum 60 de luni de către o entitate nou-înființată — Comisia Specială pentru Acordarea Despăgubirilor, aflată în subordinea Secretariatului General al Guvernului, iar comisiile județene să își înceteze activitatea. Legea adoptată stabilește componența, modul de organizare și funcționare și atribuțiile acestei comisii speciale, actele pe care le emite (decizii), căile de atac și termenele corespunzătoare. Cât privește modalitatea de evaluare a bunurilor ce fac obiectul cererilor de despăgubire este menținută cea reglementată prin Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, în ceea ce privește cererile întemeiate pe Legea nr. 290/2003, iar pentru cele întemeiate pe Legea nr. 9/1998, aceasta este cuprinsă în cele 3 anexe la legea analizată.

28. Referitor la modificarea unor acte normative, sintagmă prezentă chiar în titlul legii, se constată că ultimele patru articole ale acesteia modifică/abrogă următoarele acte normative: (i) art. 10 modifică art. 4, 5, 6, 7 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 164/2014; (ii) art. 11 modifică art. 2 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2) și (3) din Legea nr. 9/1998; (iii) art. 12 modifică art. 18 alin. (6) din Legea nr. 24/2007; (iv) art. 13 modifică art. 21 alin. (3) lit. b) și c) și art. 18 din Legea nr. 256/2018.

(4) Examinarea criticilor de neconstituționalitate

29. În esență, critica de neconstituționalitate vizează încălcarea principiului legalității și al securității juridice, precum și a principiului bicameralismului, deoarece legea adoptată de Camera decizională cuprinde două intervenții legislative asupra a două acte normative distincte și străine de domeniul de reglementare propriu legii criticate, îndepărtându-se semnificativ de conținutul și forma adoptate de Senat, precum și de scopul și intenția avute în vedere de inițiator. Astfel, deși Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților și Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime nu vizează, prin obiectul de reglementare, materia despăgubirilor cetățenilor români, totuși, legea criticată operează asupra acestora o serie de modificări, ceea ce contravine normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, principiului bicameralismului și jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

30. Curtea reține că cele două critici principale de neconstituționalitate au aceeași sursă a pretinselor vicii de neconstituționalitate, și anume introducerea, direct în Camera decizională, a două prevederi care, prin propriul obiect de reglementare, sunt străine actului normativ adoptat, contravenind astfel atât principiului unicității de reglementare, ce decurge din principiul legalității și al securității juridice, cât și principiului bicameralismului. Analiza Curții va pleca, prin urmare, de la observarea obiectului de reglementare, a scopului

reglementării, precum și a diferențelor de reglementare dintre cele două forme adoptate de cele două Camere ale Parlamentului în cursul procesului legislativ.

31. Obiectul de reglementare rezultă din chiar titlul legii și vizează, în esență, stabilirea unor *măsur administrative* menite să ducă la finalizarea procedurilor administrative de soluționare a cererilor de acordare de despăgubiri, acordate cu titlu de compensații potrivit Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003 și aflate în curs de soluționare pe rolul comisiilor județene competente, respectiv a municipiului București.

32. Scopul reglementării este cel indicat de autorii inițiativei legislative în cuprinsul expunerii de motive ce însoțește legea criticată și constă în finalizarea procedurilor administrative demarate pentru soluționarea cererilor de despăgubire întemeiate pe Legea nr. 9/1998 și Legea nr. 290/2003.

33. Analizând comparativ cele două forme de adoptare ale legii criticate în procesul legislativ bicameral, respectiv forma adoptată de Senat — care este aceeași cu forma inițiatorului — și forma adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, Curtea constată că structura legii adoptate de Senat cuprinde 4 capitole, însumând 11 articole de lege și 3 anexe, iar cea adoptată de Camera Deputaților păstrează cele 3 anexe, are aceeași structură pe capitole, însumând, în schimb, 13 articole.

34. Consultând stenograma ședinței de dezbateri a Camerei Deputaților din 29 iunie 2022 asupra propunerii legislative, Curtea observă că au primit vot favorabil toate cele 25 de amendamente admise prin Raportul comun al celor două comisii sesizate în fond — Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia juridică, de disciplină și imunități. Prin urmare, aceste amendamente, integrate în forma finală a legii deduse controlului de constituționalitate, reprezintă diferența specifică dintre forma adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, și forma adoptată definitiv de Camera decizională.

35. În ceea ce privește aportul fiecărei Camere parlamentare în activitatea de legiferare, Curtea Constituțională, în vasta și constanta sa jurisprudență referitoare la principiul bicameralismului, a statuat, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, că Legea fundamentală nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege/propunerea legislativă să fi fost dezbătut/ă și de către cealaltă Cameră (Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 53, Decizia nr. 679 din 30 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1046 din 9 noiembrie 2020, paragrafele 30—36). Bicameralismul nu înseamnă, însă, că ambele Camere trebuie să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, deoarece astfel s-ar nega sau limita rolul constituțional al Camerei decizionale, legiferarea devenind actul exclusiv al Camerei de reflecție, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Dezbaterile parlamentare a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului. În Camera decizională pot să existe abateri de la forma adoptată de Camera de reflecție, dar modificările și completările aduse proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principiale pe care le-a avut în vedere proiectul de

lege/propunerea legislativă în forma sa însușită de Camera de reflecție. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări (exemplificativ, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37 și 38).

36. În lumina considerentelor de mai sus ale Curții, urmează a se analiza dacă cele 25 de amendamente introduse prin votul definitiv al Camerei Deputaților în corpul legii adoptate de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, respectă limitele principiului bicameralismului, având în vedere criteriile esențiale stabilite în jurisprudența Curții pentru a se determina cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă acest principiu, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere (de exemplu, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, precitată, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 44, Decizia nr. 404 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 16 iulie 2019, paragraful 77, sau Decizia nr. 154 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 15 mai 2020, paragraful 65).

37. Așadar, potrivit aceluiași raport comun, secțiunea *Motivarea amendamentelor propuse*, unele amendamente au fost necesare din rațiuni de tehnică legislativă/unitate terminologică/corelare legislativă/constituționalitate [la art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1), art. 5 alin. (2), art. 7, art. 8, art. 10 pct. 1, 2, 3, 4, art. 11] sau de oportunitate/voiață politică [art. 1 alin. (1) și (5), art. 2 alin. (3), art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (6), art. 6 lit. b) și c), art. 10 pct. 5]. Prin natura acestor intervenții, Camera decizională nu s-a abătut de la obiectul, scopul și filosofia inițiativei legislative, astfel cum a fost supusă adoptării primei Camere sesizate, rolul său activ exercitându-se în limitele principiului bicameralismului.

38. În schimb, Curtea constată că ultimele două texte normative, introduse direct, prin votul decisiv al Camerei Deputaților, respectiv art. 12 și 13 din legea supusă controlului, se îndepărtează, prin conținutul lor juridic, de la obiectul, scopul și intenția inițiatorilor propunerii legislative.

39. Astfel, dacă forma adoptată tacit de Senat opera modificări asupra a două acte normative aflate în directă conexiune cu domeniul de reglementare al propunerii legislative, și anume Legea nr. 164/2014 și Legea nr. 9/1998, forma adoptată de Camera Deputaților cuprinde, suplimentar, încă două intervenții asupra a două acte normative care, prin propriul obiect de reglementare și scop, nu au nicio legătură cu domeniul de reglementare a legii adoptate. Art. 12 din legea criticată modifică art. 18 alin. (6) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, iar art. 13 intervine asupra „art. 21 alin. (3) lit. b) și c) și art. 18” din Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime.

40. Referitor la astfel de intervenții legislative în cursul procedurii parlamentare de adoptare a unei legi, Curtea a stabilit că o lege nu poate viza decât un singur domeniu de

reglementare, precum și domenii aflate în conexitate directă cu acesta. În acest sens sunt și prevederile art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, care stabilesc că reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ, iar un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act. (...) Curtea a evidențiat, în acest context, prevederile art. 74 din Constituție, care permit deputaților, senatorilor și Guvernului să prezinte, după caz, propuneri și proiecte de legi organice și ordinare, indiferent de domeniul avut în vedere, însă este de la sine înțeles că propunerea/proiectul de lege trebuie să vizeze relații sociale omogene. În caz contrar, s-ar ajunge la situația inadmisibilă ca printr-o/printr-un propunere/proiect de lege să se reglementeze relații sociale variate cu sau fără legătură între ele, iar legea astfel adoptată să nu reflecte unitate normativă și un scop unic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 61 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 5 iunie 2020, paragrafele 74—76).

41. Prin urmare, cu prilejul adoptării unei legi este permisă introducerea concomitentă a unor modificări legislative asupra altor acte normative numai în măsura în care acestea sunt necesare reglementării de bază sau, prin domeniul în care legiferează, se află în strânsă legătură cu materia principală reglementată.

42. Curtea reține că art. 12 din legea criticată operează în materia reglementării spațiilor verzi din intravilanul localităților, în sensul că introduce în cuprinsul Legii nr. 24/2007 o excepție prin care se extinde, practic, posibilitatea schimbării destinației spațiilor verzi în vederea realizării unor lucrări strict definite de utilitate publică inclusiv la acele lucrări privind obiectivele sociale de sănătate.

43. La rândul lui, art. 13 intervine în domeniul măsurilor de implementare a operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime, în sensul că înlocuiește data de 1 ianuarie 2023, în prezent în vigoare potrivit „art. 21 alin. (3) lit. b) și c) și art. 18” din Legea nr. 256/2018, cu data de 1 septembrie 2022, dată de referință pentru modificarea regimului redevențelor petroliere și a regimului fiscal aplicabil sectorului petrolier.

44. Or, analizând conținutul juridic al art. 12 și 13 din legea criticată, Curtea observă că nu se poate desprinde nicio conexiune logică între aceste texte și obiectul de reglementare al legii criticate, cu atât mai puțin cu cât nici amendamentele corespunzătoare acestor texte, propuse de Comisia pentru buget, finanțe și bănci și de Comisia juridică, de disciplină și imunități din Camera decizională și votate în Plenul Camerei Deputaților, nu au fost însoțite de o minimă motivare în raportul comun, care să releve rațiunile voinței legiuitorului, care, în acest caz, se identifică exclusiv cu cea a Camerei Deputaților. De altfel, aceste aspecte au fost sesizate atât în cadrul ședinței de dezbateri a propunerii legislative, cât și la votul său final, fiind atrasă atenția asupra tehnicii legislative precare și chiar asupra unui viciu de neconstituționalitate generat prin nesocotirea principiului bicameralismului (stenograma ședinței de dezbateri și vot final a Camerei Deputaților din 29 iunie 2022).

45. Așadar, în cadrul procedurii de adoptare a legii criticate, Camera decizională nu a ținut seama de principiul unicității obiectului de reglementare, prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000, principiu imperativ prin prisma art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, conform căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.” Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea Constituțională a reținut că prin reglementarea acestora

legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 232 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 15 noiembrie 2001, Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2016, sau Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019, paragraful 44).

46. Revenind la exigențele principiului bicameralismului, Curtea reține că procedura de adoptare a fost viciată prin includerea, direct în fața Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a prevederilor art. 12 și 13 în cuprinsul legii criticate, texte care nu corespund obiectului reglementării și scopului original al propunerii legislative adoptate de Camera de reflecție, care nu se integrează organic în aceasta și care, astfel, modifică atât conținutul juridic, cât și configurația actului normativ analizat. Chiar dacă majoritatea intervențiilor legislative operate direct de Camera Deputaților se înscriu, prin conținutul lor juridic, în marja proprie de apreciere a fiecărei Camere parlamentare, reprezentând modificări legislative necesare impuse de exigențele de tehnică legislativă sau din rațiuni de oportunitate asupra formei adoptate de Senat, nu se poate face abstracție de faptul că două dintre aceste intervenții, respectiv art. 12 și 13, prin conținutul lor juridic specific, nu servesc realizării scopului legii adoptate, nu se află într-o minimă conexiune cu domeniul acesteia de reglementare, ci, dimpotrivă, reglementează în alte două domenii total diferite, extinzând sfera de aplicare a propunerii legislative adoptate de Camera de reflecție.

47. Se remarcă, în acest context, faptul că, deși titlul acestei inițiative legislative se referea, în sintagma finală, la „modificarea unor acte normative”, acestea se raportau în mod expres la Legea nr. 164/2014 și la Legea nr. 9/1998 — acte normative care, de altfel, se află în directă conexiune cu domeniul de aplicare al legii criticate. A completa o propunere legislativă cu texte care modifică alte acte normative, străine ca obiect și scop de legea de bază, profitând doar de existența sintagmei originare care permite modificarea „și a altor acte normative”, conduce la crearea în mod deliberat a unui act normativ eterogen, fără unitate normativă și conceptuală, care vizează relații sociale variate, în contradicție cu principiul legalității și al securității juridice. De principiu, domeniul reglementat printr-un act normativ emană, în mod sintetic, din chiar titlul acestuia, astfel cum prescrie art. 41 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, iar inserarea unor norme juridice exterioare obiectului și scopului vizat de acesta este de natură să afecteze calitatea legii sub aspectul previzibilității, clarității și accesibilității acesteia, conducând, în cele din urmă, la insecuritate juridică, dizarmonie legislativă și scăderea încrederii cetățenilor în calitatea actului de legiferare.

48. În plus, Curtea reține că art. 13 din legea criticată necesită unele corelări și adaptări, deoarece, ulterior adoptării acesteia, Legea nr. 256/2018 a fost republicată, iar textele au fost renumerotate, astfel încât art. 21 alin. (3) lit. b) și c) se regăsește, în prezent, la art. 3 alin. (3) lit. b) și c), iar data de 1 septembrie 2022, modificată de Camera Deputaților și cu privire la art. 18 din Legea nr. 256/2018, este depășită și nu poate fi menținută ca atare fără încălcarea principiului neretroactivității, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

49. Tot referitor la respectarea exigențelor de tehnică legislativă, Curtea observă, plecând și de la Avizul negativ al Consiliului Legislativ nr. 379 din 31 mai 2022, că o altă lege în vigoare — Legea nr. 164/2014 — vizează, în esență, același obiectiv cu cel al legii examinate, și anume „unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor” formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Atât timp cât legea criticată nu abrogă Legea nr. 164/2014, ci doar o modifică, rezultă riscul unui paralelism legislativ, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție prin raportare la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, ultima lege adoptată vizând, prin definiție, măsuri de finalizare a acestor proceduri administrative, limitate imperativ la un termen de maximum 60 de luni de la data la care cererile de despăgubire aflate pe rolul comisiilor județene și a municipiului București se vor înregistra la ANRP spre a fi soluționate conform procedurii prevăzute de legea supusă controlului de constituționalitate. Mai mult chiar, deși avizul Consiliului Legislativ este emis față de forma inițiatorului a propunerii legislative, iar în Camera decizională au fost aduse unele corecții de tehnică legislativă, nu se poate ignora observația acestei instituții fundamentale asupra necesității de corelare între toate actele normative ce reglementează această materie, și anume nu doar legea de față și Legea nr. 164/2014, ci și Legea nr. 9/1998, Legea nr. 290/2003 și Hotărârea Guvernului nr. 753/1998 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940. Curtea Constituțională a subliniat în repetate rânduri importanța fundamentală a asigurării unei legislații sistematizate și a unui cadru legislativ armonios și articulat, astfel că avizul Consiliului Legislativ, care conține observații formulate tocmai în acest scop, trebuie să fie solicitat în prealabil adoptării actului normativ. Urmărirea și implementarea cerințelor impuse de Legea nr. 24/2000 asigură coerența întregului sistem de drept, iar Consiliul Legislativ este cel care, în mod primar, realizează această activitate. Consiliul Legislativ are obligația de a contribui la asigurarea coerenței și

unificării legislației, iar avizul său este de natură să contribuie la unitatea și coerența textului actului normativ care urmează a fi adoptat, astfel că art. 79 alin. (1) din Constituție nu se poate interpreta decât în sensul că solicitarea avizului trebuie să fie anterioară adoptării actului normativ vizat (Decizia nr. 221 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 7 iulie 2020, paragraful 62, Decizia nr. 304 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 5 iulie 2017, paragraful 27).

50. În concluzie, prin completările aduse direct în Camera decizională sub forma art. 12 și 13 din legea supusă controlului de constituționalitate, au fost încălcate atât principiul legalității și securității juridice, impus de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, cât și principiul bicameralismului, consacrat de art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, astfel că legea examinată este neconstituțională, în ansamblul său.

51. Conform art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală și având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, Parlamentului îi revine obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ. În cazul inițierii unui nou proces legislativ, trebuie să fie respectate statuările cuprinse în decizia de admitere a Curții Constituționale cu referire la viciile de neconstituționalitate extrinsecă constatate, deoarece forța obligatorie care însoțește actele jurisdicționale ale Curții se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta (Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 3 mai 2019, paragrafele 88 și 89, și Decizia nr. 155 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 4 iunie 2020, paragrafele 78 și 79). În cazul legii de față, punerea de acord cu decizia Curții Constituționale nu se poate reduce doar la excluderea normelor ce nu se integrează organic actului de bază, ci impune și perfecționarea soluțiilor legislative prin luarea în considerare a tuturor carențelor de tehnică legislativă semnalate în cuprinsul considerentelor acesteia.

52. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind stabilirea unor măsuri în vederea finalizării procedurilor administrative de soluționare a cererilor aflate pe rolul comisiilor județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, și a Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONAŢE ŞI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAŢĂ DE URGENŢĂ

pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea şi utilizarea fondului locativ de protocol şi bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat”

În conformitate cu dispoziţiile Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea şi funcţionarea Regiei Autonome „Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu modificările şi completările ulterioare, Regia Autonomă „Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat” se organizează şi funcţionează în scopul administrării, păstrării integrităţii şi protejării bunurilor aparţinând domeniului public al statului, destinate asigurării serviciilor publice de interes naţional — de reprezentare şi protocol pentru Senat, Camera Deputaţilor, Administraţia Prezidenţială, Guvern şi Curtea Constituţională, a bunurilor destinate asigurării de servicii specifice pentru misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanţele organizaţiilor internaţionale interguvernamentale acreditate în România şi pentru personalul acestora, precum şi a bunurilor aparţinând domeniului privat al statului pe care le are în administrare.

Prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 76/2014 privind modificarea unor acte normative şi pentru aprobarea plăţii cotizaţiei anuale a României ca membru în Parteneriatul pentru o Guvernare Deschisă (Open Government Partnership), aprobată prin Legea nr. 73/2016, s-a reglementat reţinerea unui procent de 50% din profitul realizat în urma vânzării imobilelor aflate în proprietatea privată a statului de către Regia Autonomă „Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat” (R.A.—A.P.P.S.) pentru lucrări de modernizări şi investiţii la imobilele proprietatea publică a statului, la imobilele în care funcţionează instituţii publice şi pentru întreţinerea bunurilor mobile aflate în domeniul public sau privat al statului şi administrate de R.A.—A.P.P.S., precum şi pentru acoperirea cheltuielilor pentru conservarea, protecţia, întreţinerea, repararea şi funcţionarea bazei materiale de reprezentare şi protocol administrate de către R.A.—A.P.P.S.

Cheltuielile generate de efectuarea investiţiilor necesare fondului locativ de protocol şi bunuri mobile asigurate până în prezent din fondurile R.A.—A.P.P.S. se ridică la sume foarte mari, întrucât investiţiile se realizează pentru acoperirea mai multor categorii de beneficiari (Senat, Camera Deputaţilor, Administraţia Prezidenţială, Guvernul şi Curtea Constituţională).

Reglementarea propusă prin prezentul proiect de act normativ nu implică însă decât crearea cadrului legal pentru a fi posibilă decontarea de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, a cheltuielilor cu investiţiile la baza materială de reprezentare şi protocol, în temeiul art. 8 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 19/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările şi completările ulterioare, cu atât mai mult cu cât Guvernul alocă anual sumele necesare acoperirii cheltuielilor pentru baza materială de reprezentare şi protocol.

De altfel, prin vânzarea imobilelor aflate în administrarea regiei a fost diminuat considerabil patrimoniul regiei, scăzând totodată şi nivelul încasărilor din activitatea de vânzare, precum şi din exploatarea patrimoniului regiei prin închiriere şi prestări servicii.

În consecinţă, pentru asigurarea efectuării investiţiilor necesare activităţii de reprezentare şi protocol, singura soluţie pentru a susţine în continuare această activitate este ca aceste cheltuieli să fie asigurate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

Starea de fapt a situaţiei extraordinare, independentă de voinţa Guvernului, este determinată de necesitatea aprobării unor măsuri urgente privind păstrarea integrităţii şi unicităţii bunurilor aparţinând domeniului public al statului destinate asigurării serviciilor publice de interes naţional — de reprezentare şi protocol şi care constituie baza materială destinată activităţii de reprezentare şi protocol, prin amendarea legislaţiei specifice aplicabile R.A.—A.P.P.S., astfel încât să permită realizarea dezideratelor propuse şi asigurarea îndeplinirii obiectului de activitate principal al regiei, în concordanţă cu rolul pe care R.A.—A.P.P.S. îl are în mecanismul constituţional, prin asigurarea suportului logistic al autorităţilor publice de rang constituţional şi realizarea principalului obiect de activitate de reprezentare şi protocol.

Urgenţa realizării acestui demers se concretizează având în vedere necesităţile concrete ale autorităţilor publice considerate de importanţă de prim rang şi care au un rol capital în organizarea statului şi a raporturilor de putere publică, astfel că prestaţiile R.A.—A.P.P.S. trebuie realizate de urgenţă în scopul îmbunătăţirii acestor servicii de reprezentare şi protocol, în cadrul unui proces continuu de dezvoltare a acestora în raport cu fondul locativ disponibil, regulile specifice statuate şi cu mecanismele create pentru asigurarea cu succes a acestui suport logistic.

Neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanţă de urgenţă va genera efecte negative asupra exploatării fondului locativ de protocol şi bunuri mobile, cu impact negativ asupra protejării integrităţii şi dezvoltării patrimoniului public al statului, cheltuieli suplimentare şi pierderi financiare care ar putea fi evitate prin constituirea măsurilor propuse prin prezenta, şi nu în ultimul rând, ar aduce atingeri grave interesului public.

Consecinţa negativă pe care o poate avea neadoptarea prezentei ordonanţe de urgenţă este faptul că neimplementarea în regim de urgenţă a unor măsuri care să vină în sprijinul asigurării bunei funcţionalităţi a imobilelor ce constituie baza materială destinată activităţii de reprezentare şi protocol, la standardele ce se impun şi adaptate la realitatea şi intervenţiile necesare la aceste imobile, creează premisele unui cadru legal lacunar, având în vedere natura cheltuielilor decontate care nu cuprind şi investiţiile şi care generează sincope în fluxul normal al activităţii şi riscuri majore şi iminente cauzate de lipsa unor mecanisme/instrumente menite să vină în sprijinul protejării patrimoniului statului.

În considerarea faptului că elementele menţionate mai sus vizează interesul general public şi constituie o situaţie de urgenţă, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune modificarea Ordonanţei Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea şi utilizarea fondului locativ de protocol şi bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările şi completările ulterioare, a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 8 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu

modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Cheltuielile pentru administrarea, funcționarea, conservarea, întreținerea, repararea, investiții, instruirea personalului specializat și protejarea bazei materiale destinate activității de reprezentare și protocol se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 28 octombrie 2022.
Nr. 144.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2022
privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar
pentru preșcolarii și elevii din 350 de unități de învățământ preuniversitar de stat

Având în vedere solicitările transmise Ministerului Educației de inspectoratele școlare județene, pentru includerea unor unități de învățământ aflate în medii dezavantajate geografic, economic și social în Programul-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolari și elevi,

deoarece prin excedentul financiar se poate asigura suportul alimentar pentru încă 100 de unități de învățământ preuniversitar, este necesară majorarea numărului de unități de învățământ beneficiare de la 350 la 450 de unități, ceea ce ar corespunde unei măsuri suplimentare de sprijin pentru preșcolarii și elevii aflați în situația riscului de abandon școlar.

Întrucât unul dintre obiectivele asumate de către Ministerul Educației este reducerea abandonului școlar și asigurarea accesului nediscriminatoriu al unui număr cât mai mare de preșcolari și elevi la educație, ceea ce necesită majorarea numărului de unități de învățământ beneficiare ale Programului-pilot,

luând în considerare reconfigurarea cadrului legal în vederea reducerii abandonului școlar, generat de condițiile socioeconomice și geografice defavorabile, precum și de imposibilitatea materială a multor familii de a susține participarea copiilor la activitățile școlare,

este necesară adoptarea prezentei ordonanțe de urgență prin care se suplimentează asigurarea suportului alimentar pentru încă 100 de unități de învățământ preuniversitar, numărul total al acestora majorându-se la 450 de unități.

Deoarece toate elementele din prezenta ordonanță de urgență vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2022 privind aprobarea continuării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 350 de unități de învățământ preuniversitar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 30 iunie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind aprobarea continuării Programului-pilot
de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii
și elevii din 450 de unități de învățământ preuniversitar
de stat”

2. **La articolul 1, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) În anul școlar 2022—2023, pe perioada desfășurării cursurilor, preșcolarii și elevii din 450 de unități de învățământ preuniversitar de stat, denumite în continuare *unități-pilot*, li se acordă, zilnic, cu titlu gratuit, un suport alimentar constând într-o masă caldă sau într-un pachet alimentar, în cazul în care masa caldă nu poate fi asigurată, în limita unei valori zilnice de 15 lei/beneficiar, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Pe durata de implementare prevăzută la alin. (1), personalul necesar desfășurării Programului-pilot de acordare

a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 450 de unități de învățământ preuniversitar de stat, denumit în continuare *Programul-pilot*, poate fi suplimentat, la solicitarea unităților-pilot, prin:

a) angajarea unor categorii de personal pe perioada implementării programului, cu încadrarea în numărul total de posturi aprobat la nivelul inspectoratului școlar, în baza analizei cu privire la personalul necesar implementării programului, realizată de inspectoratul școlar;

b) detașare sau delegare de personal din cadrul autorităților administrației publice locale, cu modificarea corespunzătoare a fișei postului, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019

privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Finanțarea Programului-pilot în perioada desfășurării cursurilor preșcolarilor și elevilor din 450 de unități de învățământ preuniversitar de stat, în anul școlar 2022—2023, se alocă bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor pe raza cărora se află unitățile-pilot, din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor și municipiului București, astfel: în anul 2022, suma de 147.000 mii lei, iar în anul 2023, suma de 266.510 mii lei.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Ligia Deca

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 28 octombrie 2022.
Nr. 145.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

Având în vedere faptul că turbulențele de piață generate de o serie de factori, cum ar fi: pandemie, inflație, incertitudinile din jurul conflictului militar, percepția unui risc ascendent în regiune, au determinat o volatilitate sporită a piețelor financiare, ținând cont că în procesul de administrare a disponibilităților contului curent general al Trezoreriei Statului prevalează obligația asigurării fondurilor necesare statului, precum și de faptul că este necesară asigurarea în permanență de fonduri disponibile pentru rambursarea obligațiilor statului, cu menținerea unui sold minim care să permită derularea operațiunilor de plăți fără a perturba funcționarea fluxurilor financiare naționale și limitarea creșterii costurilor de atragere a resurselor pentru finanțarea decalajului între încasări și plăți,

având în vedere că, pe de o parte, în perioada scursă de la începutul anului a fost acordată o atenție deosebită asupra consolidării/menținerii rezervei valutare și a păstrării unor randamente aferente titlurilor de stat în anumite limite, considerate rezonabile, ținând cont de nivelurile inflației și de așteptările inflaționiste, iar, pe de altă parte, rezultatele obținute la licitațiile de titluri de stat organizate în lunile precedente au denotat o volatilitate ridicată în procesul de finanțare ca urmare a creșterii dobânzilor și înrăutățirii lichidității din piața interbancară, consecință a unei politici monetare restrictive cauzate de inflație, dar și din dorința de a urmări stabilizarea curbei randamentelor pentru titlurile de stat, Trezoreria Statului s-a văzut în situația de a acoperi debitele rămase neacoperite prin titluri de stat prin folosirea valutei sau prin atragerea de depozite pe termen scurt.

Ținând cont că, deși atragerea de depozite pe termen scurt în actualul context pare a avea un cost mai redus, fiind în același timp „benefică” pentru finanțarea golurilor temporare de trezorerie, aceste operațiuni pot conduce la acumularea unor riscuri asociate unui necesar de refinanțat foarte mare pe perioade foarte scurte de timp, precum și de faptul că, utilizând un volum în creștere și pentru o perioadă extinsă piața depozitelor pe termen scurt, s-a ajuns la o dependență periculoasă de finanțare pe termen scurt, în perspectiva viitorului apropiat fiind posibil să nu existe în piață o lichiditate generoasă, ceea ce ar putea pune o presiune suplimentară asupra costurilor de finanțare, limitând drastic instrumentele de finanțare prin atragere de resurse

suplimentare, și luând în considerare Decizia Comisiei Europene C(2022) 7.599 final din 20 octombrie 2022 privind autorizarea plății primei tranșe de plată a sprijinului nerambursabil și a primei tranșe de plată a sprijinului sub formă de împrumut pentru România în valoare totală de 2.945 milioane euro,

având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1178 din 14 decembrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Sumele încasate, aferente tranșelor prevăzute la alin. (1), se convertesc în lei în termen de 5 zile lucrătoare de la încasare, la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data operațiunii, iar echivalentul în lei se virează într-un cont distinct de disponibil deschis la Trezoreria operativă centrală pe numele MF.

(12) Disponibilitățile în lei ale contului distinct de disponibil deschis la Trezoreria operativă centrală pe numele MF sunt purtătoare de dobândă în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dobânda se plătește din bugetul Trezoreriei Statului și se virează în contul distinct de disponibil prevăzut la alin. (11).”

2. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La nivelul sumelor estimate a fi utilizate trimestrial din asistența financiară nerambursabilă, pe baza situației centralizate de MIPE potrivit estimărilor de fonduri primite de la coordonatorii de reforme și/sau investiții prevăzute la art. 18 alin. (1), MF efectuează transferul sumelor respective într-un cont distinct de venituri al bugetului de stat, codificat cu codul de identificare fiscală al MF, prin utilizarea cu prioritate a sumelor existente în contul distinct de disponibil prevăzut la alin. (11), inclusiv dobânda prevăzută la alin. (12), respectiv după epuizarea acestora, prin utilizarea echivalentului în lei al sumelor rezultate din schimbul valutar al prefinanțării în cuantum de 13% din asistența financiară nerambursabilă.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Bogdan Florin Pașcuț,
secretar de stat

București, 28 octombrie 2022.
Nr. 146.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române
pentru Investiții și Comerț Exterior, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 43/2017 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor
pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului

Luând în considerare necesitatea impulsivării dialogului comercial și a investițiilor străine, ca urmare a pandemiei de COVID-19 și a crizei geostrategice din regiune, care au generat o scădere masivă a investițiilor străine și o creștere a deficitului balanței comerciale,

ținând cont de faptul că, în cadrul general al politicii Guvernului, elaborarea și implementarea unei strategii unitare de comerț exterior, însoțită de propuneri de programe guvernamentale pentru întărirea capacității de producție internă, și relansarea ramurilor economice care generează deficit comercial, prin atragerea de investiții străine în România, reprezintă o necesitate,

luând în considerare nevoia urgentă de creare a unei structuri guvernamentale unice specializate în atragerea de investiții străine și promovarea comerțului exterior, prin intermediul căreia Guvernul României să poată gestiona relații cu investitorii care părăsesc alte piețe din regiune, în contextul crizei regionale de securitate,

având în vedere că investițiile străine directe constituie o sursă importantă de creștere economică pentru România, cu atât mai mult în perioade în care stabilitatea economică este pusă la încercare de evenimente macroeconomice puternice, precum pandemia de COVID-19 sau războiul desfășurat la granițele României,

luând în considerare creșterea potențialului investițiilor străine, în domeniul energetic și în domeniul industrial datorat adoptării noului cadru legislativ în domeniu offshore, pentru exploatarea gazelor naturale, precum și în domeniul agricol și alimentar, ținând cont de potențiala criză alimentară la nivel global cauzată de conflictul armat din regiune,

având în vedere că implementarea programelor pentru susținerea investițiilor străine și comerțului exterior vizează interesul public și strategic și constituie o prioritate pentru economia națională, măsurile pentru accelerarea implementării acestora reprezentând o situație de urgență și extraordinară,

reținându-se imperativul promovării investițiilor românești în străinătate, latură esențială a domeniului general al investițiilor, complet neglijată în ultimii ani,

ținând cont de consecințele negative ale neadoptării prezentelor măsuri, constând în slaba reprezentare a intereselor României în plan extern în domeniile avute în vedere, în mod deosebit într-un context dificil generat de multiple crize internaționale, care generează pierderi extrem de mari pe plan economic,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se înființează Agenția Română pentru Investiții și Comerț Exterior, denumită în continuare *Agenția*, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și coordonarea prim-ministrului, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, prin reorganizarea ca urmare a divizării parțiale a Ministerului Antreprenoriatului și Turismului.

(2) Ca urmare a divizării parțiale prevăzute la alin. (1), Agenția preia activitățile, posturile, personalul și patrimoniul Direcției investiții străine și Departamentului comerț exterior, cu excepția Direcției politici comerciale.

(3) Agenția are ca scop aplicarea politicii Guvernului pentru atragerea investițiilor străine directe și de portofoliu în România, promovarea comerțului exterior, inclusiv a serviciilor românești, exclusiv domeniul turismului, precum și pentru urmărirea investițiilor românești în străinătate.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor în domeniul atragerii investițiilor străine, promovării comerțului exterior și urmăririi investițiilor românești în străinătate, Agenția îndeplinește următoarele funcții:

a) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea, coordonarea și controlul aplicării și respectării reglementărilor din domeniul investițiilor străine directe și de portofoliu în România, al comerțului exterior și al urmăririi investițiilor românești în străinătate;

b) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul promovării investițiilor străine directe și de portofoliu în România, al comerțului exterior și al urmăririi investițiilor românești în străinătate;

c) de reglementare, prin care se asigură inițierea și elaborarea cadrului normativ necesar în vederea atragerii investițiilor străine directe și de portofoliu, de promovare a comerțului exterior și pentru asigurarea urmăririi investițiilor românești în străinătate;

d) de strategie, prin care se asigură inițierea, elaborarea, promovarea, fundamentarea și aplicarea politicilor și strategiilor Guvernului în domeniul investițiilor străine directe și de portofoliu în România, comerțului exterior și urmăririi investițiilor românești în străinătate.

Art. 3. — (1) În îndeplinirea funcțiilor prevăzute la art. 2, Agenția are următoarele atribuții principale:

a) inițiază și coordonează elaborarea politicilor și strategiilor de promovare a investițiilor străine în România și a programelor

de acțiune pentru atragerea capitalului străin în economie, colaborând cu ministerele și autoritățile administrației publice centrale și locale, în conformitate cu prioritățile și cu programul de dezvoltare economică a țării;

b) inițiază, coordonează și asigură controlul activităților de promovare a investițiilor străine în România, în vederea amplificării operațiunilor de stimulare a investițiilor directe, autohtone și străine, în industrie, servicii, cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, cu efecte indirecte în dezvoltarea regională și crearea de noi locuri de muncă;

c) colaborează cu Ministerul Afacerilor Externe și alte ministere, cu Camera de Comerț și Industrie a României, cu Uniunea Camerelor de Comerț Bilaterale din România și cu alte entități cu responsabilități în domeniul exporturilor și investițiilor străine, în vederea promovării și susținerii activităților de comerț exterior și a intereselor investiționale ale mediului de afaceri din România;

d) asigură urmărirea investițiilor românești în străinătate.

(2) Atribuțiile detaliate, organizarea, funcționarea și numărul maxim de posturi ale Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 4. — (1) Conducerea Agenției este asigurată de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(2) Președintele este ajutat în activitatea sa de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(3) Agenția are un secretar general, înalt funcționar public, numit în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Președintele Agenției îndeplinește funcția de ordonator terțiar de credite.

Art. 5. — (1) Agenția preia, pe bază de protocol de predare-primire, încheiat cu Ministerul Antreprenoriatului și Turismului, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (2), posturile și personalul Direcției investiții străine și Departamentului comerț exterior, cu excepția Direcției politici comerciale, precum și patrimoniul corespunzător activității acestora, stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor art. 28 alin. (11) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) De la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (2), Agenția se subrogă în toate

drepturile și obligațiile decurgând din actele normative, contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele, memorandumurile și acordurile aferente activității de promovare a investițiilor străine, inclusiv cele privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, precum și cele aferente activității de promovare a comerțului exterior, inclusiv a serviciilor românești, cu excepția domeniului turismului, exercitate de Ministerul Antreprenoriatului și Turismului.

(3) Încadrarea personalului în structura organizatorică a Agenției, inclusiv pentru rețeaua de reprezentare externă, se face cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, cu menținerea drepturilor salariale la data preluării. Reprezentanților din rețeaua de reprezentare externă li se acordă, pe perioada trimerii în misiune în străinătate, grade diplomatice, în condițiile legii.

(4) Bunurile și celelalte active aferente activității preluate vor fi transferate prin protocol de predare-primire din gestiunea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului în gestiunea Agenției, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (2).

(5) Protocolul de predare-primire prevăzut la alin. (1) va cuprinde și creditele de angajament și creditele bugetare ale Ministerului Antreprenoriatului și Turismului neutilizate pe anul 2022, aferente activității Direcției investiții străine și Departamentului comerț exterior, cu excepția Direcției politici comerciale.

Art. 6. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările în structura bugetului de stat pe anul 2022 și în anexele la acesta, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea ordonatorilor principali de credite, pe baza protocolului de predare-primire.

(2) Până la introducerea modificărilor prevăzute la alin. (1) în bugetul de stat și în bugetul ordonatorilor principali de credite, finanțarea Agenției se va asigura din bugetul Ministerului Antreprenoriatului și Turismului.

Art. 7. — Desființarea structurilor din cadrul Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, potrivit prevederilor prezentei

ordonanțe de urgență, își produce efectele la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (2).

Art. 8. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2017 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 30 iunie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2018, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Scopul înființării agențiilor îl reprezintă sprijinirea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, în vederea dezvoltării și consolidării mediului de afaceri și a unei absorbții mai mari de fonduri nerambursabile de la bugetul de stat pentru sectorul întreprinderilor mici și mijlocii.”

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Prin agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii se exercită funcțiile de implementare a politicilor și a măsurilor de încurajare și de stimulare a întreprinderilor mici și mijlocii, de evaluare, certificare, plată și monitorizare a aplicanților/beneficiarilor de fonduri nerambursabile și ajutoare *de minimis*, gestionate și derulate prin Ministerul Antreprenoriatului și Turismului.”

3. La articolul 6 alineatul (1), literele b) și c) se abrogă.

Art. 9. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în cuprinsul tuturor actelor normative în vigoare:

a) sintagma „agenție pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului” se înlocuiește cu sintagma „agenție pentru întreprinderi mici și mijlocii”;

b) denumirea „Ministerul Antreprenoriatului și Turismului” se înlocuiește cu denumirea „Agenția Română pentru Investiții și Comerț Exterior” în cazul prevederilor care reglementează activitatea legată de domeniul investițiilor și comerțului exterior.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se modifică și se completează Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Lucian-Ioan Rus,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mircea Abrudean

p. Ministrul economiei,

Mihai-Ion Macaveiu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor

Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
rectificat pe anul 2022 al Societății Naționale de Transport
Feroviar de Marfă „C.F.R. MARFĂ” — S.A., aflată
sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 19/2022 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2022,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) și art. 10 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2022 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. MARFĂ” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

ministrul transporturilor și infrastructurii,

Bogdan-Stelian Mîndrescu,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 28 octombrie 2022.

Nr. 1.310.

ANEXĂ*)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. MARFĂ” — S.A.

Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București

CIF: RO11054537

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2022**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent (2022)
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	554.879,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care	2	553.211,00
		a) subventii, cf. prevederilor legale in vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1.668,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	966.413,00
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	965.498,00
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	375.418,00
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	8.994,00

mii lei

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

0	1	2	3	4
	C.	cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	275.152,00
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	262.534,00
	C1	ch. cu salariile	12	242.201,00
	C2	bonusuri	13	20.333,00
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	232,00
		<i>cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal</i>	15	212,00
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control,comisii,comitete	16	623,00
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	11.763,00
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	305.934,00
2		Cheltuieli financiare	19	915,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	-411.534,00
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	6,00
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	-411.540,00
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plăți dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	290.714,00
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	85.234,95
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	3.414
	2	Nr.mediu de salariați total	51	3.414
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala *)	52	6.325,72
	4	Castigul mediu lunar pe salariat(lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala,recalculat cf.Legii anuale a bugetului de stat **)	53	5.534,47
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	162,04
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf.Legii anuale a bugetului de stat	55	162,04
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.741,66
	9	Plăți restante	58	1.883.665,00
	10	Creanțe restante	59	414.730,00

*)Rd.52=Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**)Rd.53=Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

